

การศึกษาการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้

พิชัย แก้วบุตร

ดร., อาจารย์

วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Shi_yu16@hotmail.com

รับบทความ: 23 พฤษภาคม 2565

แก้ไขบทความ: 8 ตุลาคม 2565

ตอบรับบทความ: 17 ตุลาคม 2565

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ให้มีความละเอียด สมบูรณ์ หลากหลาย และสามารถประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนลักษณะต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างแพร่หลาย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร ฯ พัฒนาขึ้นจำนวน 10 ประเภท รวม 50 กิจกรรมย่อย มีความหลากหลายของเนื้อหาและความสมบูรณ์ของกิจกรรมสามารถใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร ฯ พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน และมาตรฐานอื่น ๆ ทั้งระดับชาติและระดับสากล จุดเด่นของกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ คือ 1) มีจุดประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและระดับสากล 2) สาระการเรียนรู้มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความต้องการในปัจจุบัน 3) ระดับคำศัพท์และสถานการณ์สนทนาเป็นไปตามหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK และ 4) สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ที่เน้นการนำภาษาจีนมาประยุกต์ใช้กับงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จุดบกพร่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ คือ 1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเฉพาะระดับมัธยมศึกษายังไม่ครอบคลุมถึงระดับประถมศึกษา และ 2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นสำหรับการจัดการเรียนการสอนในภาวะปกติ มีข้อจำกัดในการนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร, ภาษาจีน, มัธยมศึกษาตอนปลาย, ภูมิภาคภาคใต้

Chinese language curriculum design and supplementary activities for Upper Secondary schools in Southern Thailand

Pichai Kaewbut

Ph.D., Lecturer

International College, Surat Thani Campus,

Prince of Songkla University

Shi_yu16@hotmail.com

Received: May 23, 2022

Revised: October 8, 2022

Accepted: October 7, 2022

Abstract

The objectives of this article are to develop the supplementary activities on the Chinese curriculum at the upper secondary education level for curriculum design of the Southern Region schools in order to be a detailed, complete, diverse, and can be widely applied to the management of teaching Chinese courses at the high school level. The research result revealed that ten categories of the supplementary curriculum are developed and subdivided into fifty sub-activities, all contents and substance of activities are effectively used, and developed in accordance with

the basic core curriculum, indicators, and Chinese learning content of the national and international standards. The strengths of these supplementary curriculum are 1) Objectives and goals are clear and consistent with the national and international curriculum, 2) Learning contents is diverse, covering all the content and suitable for the learner's current needs, 3) Levels of vocabulary and conversation situations are based on the HSK (Chinese Language Proficiency Test), and 4) Reflect the identity of the teaching Chinese in the Southern Region that focuses on applying Chinese to tourism industry. The weak points of the supplementary activities are: 1) The supplementary curriculum activities are designed for the secondary school level and do not cover the elementary school level; and 2) Supplementary activities curriculum is designed for teaching management under normal situations and has limitation to teach online.

Keywords: Supplementary activities curriculum, Chinese, Upper secondary level, Southern Region

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดรัฐบาลพัฒนาไปอย่างรวดเร็วตลอดระยะเวลากว่า 17 ปีที่ผ่านมาด้วยปัจจัยจากการสนับสนุนอย่างดีโดยรัฐบาลของประเทศไทย-จีน กอปรกับนโยบายการส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาจีนภายในประเทศ เช่น แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 - 2553) และนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน พ.ศ. 2557 เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, น. 28-29) ซึ่งปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดรัฐบาลร้อยละ 97.27 เป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา และร้อยละ 2.63 เป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดรัฐบาลภูมิภาคภาคใต้ เป็นการจัดการเรียนการสอนใน 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (พิชัย แก้วบุตร, 2563ข, น. 98) มีจุดเน้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของท้องถิ่น เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว งานบริการ งานธุรกิจ เป็นต้น โดยในปัจจุบันมีแนวโน้มการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพิ่มมากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยการศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ พบว่า ปัญหาหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดรัฐบาลภูมิภาคภาคใต้ในภาพรวม ได้แก่ 1) จำนวนคาบเรียนวิชาภาษาจีนน้อย 2) ขาดแคลนตำแหน่งของครูผู้สอน 3) แบบเรียนและทรัพยากรทางการศึกษาที่ไม่เพียงพอ และ 4) การวัดและประเมินผลที่ไม่เป็น

มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งล้วนเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาและแก้ไขเรื่อยมาถึงปัจจุบัน นอกจากนี้พบว่า ปัญหาอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ประกอบด้วย 1) ปัญหาเชิงนโยบายจากต้นสังกัดที่มีการลด-เพิ่มจำนวนผู้เรียน/ ห้องเรียนส่งผลกระทบต่อการจัดสรรอัตราครูผู้สอนภาษาจีน การส่งเสริมและสร้างเวทีการแสดงศักยภาพทางภาษาจีนให้กับผู้เรียนขาดเสถียรภาพและเว้นว่างในบางช่วงเวลา 2) ปัญหาในมิติต่าง ๆ ของครูผู้สอนภาษาจีน เช่น ขาดแคลนครูเจ้าของภาษา เทคนิคและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นต้น 3) ปัญหาด้านความร่วมมือและการสนับสนุนขององค์กรต่าง ๆ และ 4) ปัญหาด้านหลักสูตรภาษาจีนสำหรับสถานศึกษาระดับภูมิภาค ซึ่งปัญหาสุดท้ายนี้เป็นปัญหาที่ได้รับการแก้ไขโดยการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนสำหรับสถานศึกษาระดับภูมิภาคเสร็จสิ้นและใช้นำร่องในโรงเรียนตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (พิชัย แก้วบุตร, 2564ข, น. 60-63)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยแนวทางการทำหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ พบว่า การจัดทำหลักสูตรจะต้องยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน” สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สาระการเรียนรู้สอดคล้องตามหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้สอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN)¹ และหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK (ผู้วิจัยใช้คำเรียกหลักสูตรและมาตรฐานเหล่านี้ว่า “หลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากล”) อีกทั้งมีการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเอื้อให้แก่วิทยาลัยได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัด

¹ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้สอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) ปัจจุบันปรับเปลี่ยนชื่อเป็น “ศูนย์แลกเปลี่ยนและส่งเสริมความร่วมมือด้านภาษาจีนระหว่างประเทศ สำนักงานกรุงเทพมหานคร” 中外语言交流合作中心曼谷中心

กิจกรรม หรือการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาแผน/ วิชาเลือกเสรี/ วิชาเพิ่มเติมอย่างสะดวก (พิชัย แก้วบุตร, 2564ก, น. 68-73)

จากการเก็บข้อมูลการศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 55 คน ซึ่งเป็นผู้แทนด้านต่าง ๆ จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภูมิภาคภาคใต้ จำนวน 28 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) ครูผู้สอนภาษาจีน 2) หัวหน้าศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน 3) หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ 4) รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ และ 5) ผู้อำนวยการโรงเรียน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีการจัดทำขึ้นเป็นส่วนประกอบหนึ่งในหลักสูตรภาษาจีนดังกล่าวว่า เป็นเนื้อหาสาระที่ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมใน - นอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมได้ดี มีความหลากหลายและสามารถช่วยลดภาระในการออกแบบกิจกรรมของครูผู้สอน อีกทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ยังเป็นเครื่องมือในการนำพาให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรได้วางไว้อย่างราบรื่นมากขึ้น แต่กิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ (ผู้วิจัยใช้คำเรียกกิจกรรมเสริมหลักสูตรข้างต้นว่า “กิจกรรมเสริมหลักสูตร”) ยังขาดความสมบูรณ์ด้านเนื้อหาและการยกตัวอย่างขอบเขตในกิจกรรมย่อยทำให้การนำไปประยุกต์ใช้ไม่สมบูรณ์มากนัก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นว่า ควรปรับปรุงและจัดทำเป็นเอกสารกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สามารถให้ครูนำไปใช้จัดกิจกรรมได้เลยและมีความละเอียดในเนื้อหา มีการประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นระบบ โดยควรจัดทำเอกสารกิจกรรมเสริมหลักสูตรแยกออกจากเล่มหลักสูตรแต่ยังคงใช้ควบคู่กับหลักสูตรภาษาจีนข้างต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาแผน วิชาเลือกเสรี วิชาเพิ่มเติมหรือกิจกรรม

ชุมชน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างสะดวกและเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภูมิภาคภาคใต้

จากการให้ความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ใช้งานและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการที่สะท้อนผลความต้องการจำเป็นมายังผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความหลากหลาย สมบูรณ์และมีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่หลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากลกำหนดไว้ เพื่อเป็นประโยชน์กับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาภูมิภาคภาคใต้หรือภูมิภาคอื่น ๆ ที่ต้องการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น และเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับภูมิภาคของประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงมากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยกิจกรรม 10 ประเภท ซึ่งในแต่ละประเภทประกอบด้วย 5 กิจกรรมย่อย รวมทั้งสิ้น 50 กิจกรรมย่อย ได้แก่ 1) การบริการและการท่องเที่ยว 2) วัฒนธรรม 3) ทักษะภาษา 4) อาหารและสุขภาพ 5) เศรษฐกิจพอเพียง 6) สิ่งแวดล้อม 7) ค่านิยม 12 ประการ 8) การค้าและธุรกิจ 9) ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน และ 10) เทคโนโลยี

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมประกอบการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในหมวดภาษาต่างประเทศ ทั้ง 4 สาระ ได้แก่ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และ 4) ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นหน่วยการเรียนรู้เพิ่มเติมและเป็นส่วนเติมเต็มในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในและนอกชั้นเรียน หรือกิจกรรมเสริม เช่น กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมหลังเลิกเรียนตามความสนใจของผู้เรียน ค่ายภาษาและวัฒนธรรม และกิจกรรมพิเศษขนาดใหญ่ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามสภาพจริงของชั้นเรียนนั้น ๆ หรือตามบริบทของโรงเรียน

หลักสูตรภาษาจีน หมายถึง หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ที่มีการจัดทำขึ้นโดยศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่ โรงเรียนสกราชินี 2 จังหวัดตรัง โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล และโรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีและจากผู้แทนโรงเรียนในเขตภูมิภาคภาคใต้จำนวน 28 โรงเรียน

กรอบแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรม

กรอบแนวคิด

งานวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิดของ Dewey (อ้างถึงใน พิชัย แก้วบุตร, 2563, น. 29-30) ที่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยความสนใจโดยนิยาม

“ความสนใจ” คือ ปัจจัยสำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาต่างประเทศซึ่งผู้เรียนอาจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นภาษาที่สองหรือภาษาที่สาม รองลงมาจากภาษาแม่ ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง Dewey กล่าวว่า ความสนใจคือสัญญาณและสัญลักษณ์ของการเจริญเติบโต ผู้สอนมีความจำเป็นในการสังเกตการณ์ความสนใจของผู้เรียนโดยละเอียดและจะต้องมีการจัดการกับความสนใจอย่างสมดุล ไม่ควรเปิดอิสระให้ความสนใจของผู้เรียนมากเกินไปและไม่ควรตีกรอบความสนใจของผู้เรียนมากเกินไป เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจหรือขาดความคิดสร้างสรรค์กับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ยังได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ Chang (2009) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างแนบแน่น กล่าวคือ ภาษาเป็นเครื่องมือบันทึกวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเผยแพร่ภาษา ดังนั้น ในการศึกษาภาษาผู้เรียนจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาวัฒนธรรมของชาติพันธุ์นั้น ๆ ควบคู่ไปด้วย

งานวิจัยนี้ได้นำกรอบแนวคิดของ Dewey เรื่องความสนใจและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ Chang (2009) มาเป็นกรอบในการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีกระบวนการดังนี้ 1) การกำหนดโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร 2) การจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม และ 3) การประเมินความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของผู้เรียน

ทบทวนวรรณกรรม

หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้

หลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายในทุกระดับการศึกษาจะต้องมีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้เกิดผลโดยตรงต่อผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ การพัฒนาแนวความคิด และเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ ซึ่งหลักสูตรมีความสำคัญมากต่อทิศทางการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ 1) หลักสูตรเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ และเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ 2) หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา 3) หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ได้รับประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม 4) หลักสูตรเป็นตัวกำหนดลักษณะและรูปแบบของสังคมในอนาคตและเป็นเครื่องมือชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และ 5) หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานตามนโยบายของการจัดการศึกษา (ธารัง บัวศรี, 2542, น. 6) สรุปโดยสังเขป “หลักสูตร” หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรม และประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำ
หลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้เป็นหลักสูตรระดับภูมิภาคที่มีการจัดทำ

ขึ้นโดยยึดตามหลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากล มีเป้าหมายเพื่อผลิตนักเรียนที่มีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีน มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์โลกปัจจุบัน ซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไทยและสามารถสะท้อนเอกลักษณ์ของภาคใต้ ที่นำภาษาจีนมาบูรณาการกับงานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ และเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาปัจจุบันที่มีการนำเอาวงคำศัพท์ หลักภาษา สถานการณ์ต่าง ๆ ในการสื่อสารและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน จากการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK มาเป็นแกนหลักในการออกแบบหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหน่วยการเรียนรู้เพิ่มเติม ใช้เป็นส่วนเติมเต็มในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน นอกจากนี้ ยังมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นำมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมชุมนุม ค่ายภาษาและวัฒนธรรม และกิจกรรมพิเศษขนาดใหญ่ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรภาษาจีนระดับสถานศึกษา หรือนำไปปรับใช้ตามบริบทของโรงเรียนหรือสภาพจริงของชั้นเรียนได้อย่างอิสระ (พิชัย แก้วบุตร, 2563, น. 69-89) นอกจากนี้ การประเมินผลของหลักสูตรภาษาจีนดังกล่าวใช้การทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK เป็นเกณฑ์การประเมินหลักสำหรับผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนที่นำหลักสูตรภาษาจีนภาคใต้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปปรับใช้ สามารถกำหนดการวัดผลและประเมินผลสูงสุดให้เหมาะสมกับสภาพจริงของโรงเรียนของตน แต่จะต้องไม่ต่ำกว่าการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2 ซึ่งเป็นระดับความรู้ที่ร่วมกันตกลงในการประชุมพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนข้างต้น

ความสนใจของผู้เรียน

มนุษย์มีความสนใจใฝ่รู้และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ความสนใจของผู้เรียนนั้นเริ่มมาจากความชอบ ความสนใจ ความใฝ่ฝัน ไม่ใช่เริ่มจากหลักสูตรมาตรฐานและ

หน้าที่ของครูเปลี่ยนจากการปฏิบัติตามหลักสูตรมาเป็นการแสดงบทบาท 4 ประการ คือ 1) การจูงใจให้เรียน 2) การดัดศักยภาพของผู้เรียน 3) การสร้างความคาดหวัง และ 4) การติดปีกให้ผู้เรียน โดยคำนึงถึงหน้าที่ของครู 3 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างแรงบันดาลใจ 2) การเสริมความมั่นใจ และ 3) การปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์ (โรบินสัน เคน, 2559, น. 6) “ความสนใจคือ ผู้สอนที่ดีที่สุดของผู้เรียน” สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน “ความสนใจ” ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยผลักดันและส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งความสนใจเป็นสิ่งกระตุ้นหนึ่งในการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของผู้เรียน โดยลำดับการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ของผู้เรียนถือเป็นภาษาที่ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญมากที่สุด ภาษาที่สองซึ่งโดยมากเป็นการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือแม้แต่ภาษาจีนซึ่งอาจเป็นภาษาลำดับที่สองหรือลำดับที่สามสำหรับผู้เรียน ดังนั้น การเรียนภาษาจีนในช่วงเริ่มต้นนอกจากต้องเรียนรู้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ และการใช้ภาษาแล้วนั้นการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมจีนควบคู่กันไปด้วย เนื่องจากในการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนจะต้องอาศัยพื้นหลังของวัฒนธรรมจีนที่สอดแทรกไว้อย่างเข้มข้น ซึ่งหากไม่เข้าใจพื้นหลังทางวัฒนธรรมอาจเป็นเหตุให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนสื่อสารในบริบทที่ไม่เหมาะสม หรือมีผลต่อความเข้าใจในการเรียนภาษาจีนระดับที่สูงขึ้นต่อไป (Chang, 2009, pp. 3-15)

การสร้าง ความสนใจในการเรียนภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนถือเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนปัจจุบัน ซึ่งผู้สอนมีหน้าที่สังเกตการณ์พฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความสนใจต่อเนื้อหาสาระต่าง ๆ ใน

การเรียนรู้ของผู้เรียน และนำเอาข้อสรุปที่ได้มาสร้างเป็นแรงจูงใจหรือการเร่งเร้าความสนใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้นคือ แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental Motivation) และแรงจูงใจเชิงสังคม (Integrative Motivation) ซึ่งแรงจูงใจทั้งสองประเภทสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ กล่าวคือ การเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการและการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อสามารถเข้าใจและกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของภาษาเป้าหมายนั้น ๆ (Chang, 2009, pp. 12-15) ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจีนจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ควบคู่กับวัฒนธรรมจีนซึ่งเป็นการหล่อหลอมให้ผู้เรียนเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาและเข้าใจสภาพสังคมจีนได้มากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยของพิชัย แก้วบุตร (2563ข) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียนกับกิจกรรมเสริมโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมเสริมในรายวิชาภาษาจีน และ 2) เพื่อเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรมเสริมวิชาภาษาจีนให้แก่ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมเสริมขึ้นเป็นประจำทุกภาคการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมจะมีรูปแบบการจัดกิจกรรมและเนื้อหาสาระที่แตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมเจ้าฟ้านักภาษาศาสตร์ “ปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี” เป็นกิจกรรมวิชาการเชิงปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาภาษาจีนผ่านพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กิจกรรมโต๊ะจีนบันเทิงเป็นกิจกรรมวิชาการเชิงปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาภาษาจีนผ่านอาหารจีนประเภทต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถส่งเสริมความสนใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ กิจกรรมเสริมที่เป็นกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมต้องเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(Wang, 2014, pp. 1-5) ซึ่งจุดหมายของการจัดกิจกรรมเสริมด้านภาษาและวัฒนธรรมต้องคำนึงถึงการเรียนภาษาเป็นหลักและกิจกรรมอื่น ๆ เป็นกิจกรรมรองไม่ควรกำหนดเป้าหมายไว้ที่การเรียนรู้วัฒนธรรม หรือการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการเรียนรู้ด้านภาษาเป็นเป้าหมายรอง (Zhang, 2014, pp. 85-87) กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมหรือการจัดกระบวนการการเรียนรู้จะต้องมีการคำนึงถึงการเรียนภาษาเป็นสำคัญ ไม่ควรจัดกระบวนการเรียนรู้เพียงให้ทราบถึงองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมแต่ไม่ได้สอดแทรกเนื้อหาด้านภาษาและการสื่อสารเข้าไปในกิจกรรมนั้น ๆ การจัดกิจกรรมควรมีการสำรวจความสนใจของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสำรวจความเข้าใจและระดับความรู้ของผู้เรียนที่มีต่อภาษาจีน วัฒนธรรมจีน สภาพสังคมจีน เป็นต้น นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงวัฒนธรรมจีนท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ ประการหนึ่งคือ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนหรือสาระทางวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องกับสภาพสังคมของผู้เรียน มีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจและสามารถทำให้อารมณ์ทางวิชาการที่ได้เรียนรู้ใหม่ มีการตกผลึกเป็นความรู้ของผู้เรียนได้เองอย่างมั่นคงมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรมาจากความสนใจของผู้เรียนตามกรอบแนวคิดของ Dewey ที่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยความสนใจ นอกจากนี้ การออกแบบและจัดทำกิจกรรมควรมีความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อกันตามแนวคิดของ Chang (2009) ซึ่งจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ความสนใจในประเด็นต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การเล่นเกมจีน อาหารจีน เป็นต้น มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาจีนอย่างมาก นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงวัฒนธรรมจีนท้องถิ่นหรือร่องรอยวัฒนธรรมจีนในพื้นที่นั้น ๆ

เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ซึ่งจะต้องยึดหลักสำคัญคือการจัดการกิจกรรมเสริมต่าง ๆ จะต้องบริการองค์ความรู้ทางวิชาการของภาษาจีนเป็นหลัก

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เช่น สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยและภูมิภาคภาคใต้ การจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ ความสนใจของผู้เรียนกับการเรียนวิชาภาษาจีนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียน เป็นต้น

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เกี่ยวข้องจำนวน 55 คน จำนวน 28 โรงเรียน จากการศึกษาการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ และระดมความคิดในการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยวิธีการประชุมครูผู้สอนภาษาจีน หัวหน้าศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการดูแลการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษา จากสถานศึกษาในภูมิภาคภาคใต้จำนวน 39 แห่ง ผู้เข้าร่วมจำนวน 60 คน ระหว่างวันที่ 21-22 สิงหาคม 2564 และ วันที่ 28-29 สิงหาคม 2564

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการระดมความคิดการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรตามกรอบแนวคิดของ Dewey และ Chang (2009)

4. นำเสนอผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอ 1) โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้สามารถเห็นภาพรวมของโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรในภาพกว้างทั้งหมด 2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรกับความสอดคล้องของหลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากล 3) ตัวอย่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ 4) จุดเด่นและจุดบกพร่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1) โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการศึกษาวิจัยที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ เพื่อเป็นเครื่องมือเสริมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภูมิภาคภาคใต้ที่มีความหลากหลายของลักษณะรายวิชา เช่น วิชาแผนที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเข้มข้น โดยกำหนดจำนวนคาบเรียน 4-9 คาบ/สัปดาห์ วิชาเพิ่มเติมที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเสริมโดยกำหนดจำนวนคาบเรียน 2-4 คาบ/สัปดาห์ และวิชาชุมนุมหรือวิชาเลือกเสรีที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเสริมความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนเบื้องต้น กำหนดจำนวนคาบเรียน 1-2 คาบ/สัปดาห์ (พิชัย แก้วบุตร, 2564, น. 62-63) จากความหลากหลายของลักษณะรายวิชาภาษาจีนข้างต้นทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ไม่สามารถประยุกต์ใช้หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ ได้อย่างสมบูรณ์ จากการลงพื้นที่สำรวจความต้องการจำเป็นของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรดังกล่าวว่า โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ประโยชน์จาก

ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีการบรรจุอยู่ท้ายเล่มหลักสูตรเป็นอย่างดี สามารถสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนภาษาจีนได้ และสามารถนำชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในหัวข้อต่าง ๆ มาใช้จัดเป็นกิจกรรมเสริมใน-นอกชั้นเรียนหรือ กิจกรรมค่ายภาษาจีนได้เป็นอย่างดี แต่มีข้อเสนอแนะให้ผู้วิจัยจัดทำ รายละเอียดของกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดคำศัพท์ บทสนทนา สถานการณ์การสนทนา อุปกรณ์ในการทำ กิจกรรม เป็นต้น และควรปรับปรุงเนื้อหาของกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอน โรงเรียนและ สถานการณ์ปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ระดมความคิดและขอความร่วมมือจาก ศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นโรงเรียนแกนนำในการจัดทำหลักสูตร และเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้โรงเรียนในเครือข่ายใช้ หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้อย่างแพร่หลาย โดยจัดประชุมผู้แทนจากศูนย์ เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนผ่านระบบห้องประชุมออนไลน์ ZOOM ซึ่งเป็นการประชุมก่อนการระดมความคิดในการประชุมครูผู้สอน ภาษาจีน หัวหน้าศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียน เนื่องจากภาวะโรคระบาด ไวรัสโควิด-19 (COVID-19) ทำให้ไม่สามารถจัดประชุมในรูปแบบปกติได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อสรุปจากความต้องการจำเป็นในมิติต่าง ๆ ในการจัดทำโครงสร้าง กิจกรรมเสริมหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่จำนวน 10 ประเภท โดยกิจกรรมในแต่ละประเภทมีกิจกรรมย่อย 5 กิจกรรม รวมทั้งสิ้น 50 กิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการจำเป็นปัจจุบันของผู้สอน ผู้เรียนและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

ตารางที่ 1 : ประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีการปรับปรุงใหม่

ลำดับที่	ประเภทกิจกรรมเดิม	ประเภทกิจกรรมปรับปรุงใหม่
1.	การบริการและการท่องเที่ยว	การบริการและการท่องเที่ยว
2.	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม
3.	ทักษะภาษา	ทักษะภาษา
4.	อาหารและสุขภาพ	อาหารและสุขภาพ
5.	เศรษฐกิจพอเพียง	การสอบวัดระดับภาษาจีน
6.	สิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อม
7.	ค่านิยม 12 ประการ	การประกอบอาชีพ
8.	การค้าและธุรกิจ	การค้าและธุรกิจ
9.	ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน
10.	เทคโนโลยี	เทคโนโลยี

จากการประชุมผู้แทนจากศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนพบว่า ที่ประชุมมีมติปรับเปลี่ยนประเภทของกิจกรรม 2 ประเภท คือ 1) เศรษฐกิจพอเพียง เป็นการสอบวัดระดับภาษาจีน และ 2) ค่านิยม 12 ประการ เป็นการประกอบอาชีพ ซึ่งจากการประชุมผู้แทนจากศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีความใกล้ชิดครูผู้สอนและผู้เรียนในปัจจุบันพบว่า การเลือกเรียนภาษาจีนของผู้เรียนในปัจจุบันเป็นการเลือกเรียนภาษาจีนเชิงประยุกต์ที่มีวัตถุประสงค์และแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์มากกว่าแรงจูงใจเชิงสังคม กล่าวคือ สามารถนำภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น หรือนำไปประกอบอาชีพและมีประโยชน์ หรือมีผลดีกับตนเองในอนาคตมากกว่าความชื่นชอบในภาษาและวัฒนธรรมจีนหรืออักษรจีน ดังนั้น การออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน

บรรลุลักษณะของหลักสูตรนั้นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นปัจจัยเพื่อให้อ่านวยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายได้เร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประเภทกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน โดยสอดคล้ององค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมในประเภทกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงและค่านิยม 12 ประการ ไปยังกิจกรรมในประเภทต่าง ๆ แทนการกำหนดเป็นประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรกับความสอดคล้องของหลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ออกแบบและนำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนสังกัดรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงมีความจำเป็นต้องมีสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในหมวดภาษาต่างประเทศทั้ง 4 สาระ ได้แก่ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4) ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 18-19) นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะต้องมีเนื้อหาสาระและการประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติของสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) และหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ด้วย

จากหลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากลที่กล่าวแล้วข้างต้น ส่งผลให้การออกแบบโครงสร้างของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในหมวด

ภาษาต่างประเทศทั้ง 4 สาระ มีการประเมินผลกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกตการณ์ แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ ชิ้นงาน (ประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ ประเภทกลุ่ม) การนำเสนอ เป็นต้น และสาระการเรียนรู้ของกิจกรรมจะต้องมีคำศัพท์ภาษาจีนและสถานการณ์การสนทนาตามกรอบหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK โดยโครงสร้างของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีโครงสร้างของกิจกรรมรวม 3 ประเภทหลัก ประกอบด้วย 1) กลุ่มทักษะและการสื่อสาร 2) ภาษาจีนและการประกอบอาชีพ และ 3) วัฒนธรรมและสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2: กลุ่มประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับ ที่	กลุ่มประเภท กิจกรรม	ประเภทกิจกรรม	สาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตร แกนกลาง ฯ	การวัดและประเมินผล
1	กลุ่มทักษะและ การสื่อสาร	ทักษะภาษา	สาระที่ 1 3	แบบสังเกตการณ์
		อาหารและสุขภาพ	สาระที่ 1 2 3	แบบทดสอบ
		การสอบวัดระดับภาษาจีน	สาระที่ 1 3 4	แบบสัมภาษณ์ ชิ้นงาน
		ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	สาระที่ 1 2 3	(ประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ ประเภทกลุ่ม)
2	ภาษาจีนและ การประกอบ อาชีพ	การบริการและการท่องเที่ยว	สาระที่ 1 4	การนำเสนอ
		การประกอบอาชีพ	สาระที่ 1 3	การอภิปราย
		การค้าและธุรกิจ	สาระที่ 1 3 4	
3	วัฒนธรรมและ สังคม	วัฒนธรรม	สาระที่ 1 3 4	
		สิ่งแวดล้อม	สาระที่ 1 3	
		เทคโนโลยี	สาระที่ 1 3 4	

3) ตัวอย่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการประชุมระดมความคิดการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรได้มติ และตัวอย่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ดังตารางที่ 3) โดยมีการพัฒนาจาก กิจกรรมเสริมหลักสูตรเดิมที่มีเพียงหัวข้อกิจกรรม จุดประสงค์แนวทางการ จัดกิจกรรม ระยะเวลา จำนวนผู้เรียนและอุปกรณ์ ให้มีความสมบูรณ์และมี รายละเอียดมากยิ่งขึ้นสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ได้มากยิ่งขึ้นโดย มีการเพิ่มเติม 1) สารการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางที่บ่งชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์ใดของหลักสูตรแกนกลาง 2) ระดับ คำศัพท์และสถานการณ์สนทนา คือ การกำหนดระดับตามหลักสูตรการ ทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถประเมิน ระดับความรู้ในการจัดกิจกรรมได้และสามารถจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับ ระดับความรู้ของผู้เรียน 3) สารการเรียนรู้ มีการพัฒนาและเพิ่มเติมสาร การเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัยและละเอียดมากยิ่งขึ้น 4) สิ่งที่ผู้เรียน จะได้รับ สะท้อนให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม นั้น ๆ 5) เอกสารประกอบ คือ เอกสารประกอบกิจกรรมนั้น ๆ เป็นภาคผนวก ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งเป็นเนื้อหาสาระที่นำมาจากสารการเรียนรู้ ของกิจกรรมนำมาออกแบบเป็นใบความรู้ และแบบฝึกหัดให้แก่ผู้เรียน และ 6) รูปแบบการวัดและการประเมินผล คือ รูปแบบการประเมินในรูปแบบต่าง ๆ แต่ละกิจกรรมมีการวัดและการประเมินผลที่แตกต่างกันไป เช่น แบบ สังเกตการณ์ แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ ชิ้นงาน (ประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ ประเภทกลุ่ม) การนำเสนอ เป็นต้น

ตารางที่ 3: ตัวอย่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ประเภทกิจกรรม: การบริการและการท่องเที่ยว

ชื่อกิจกรรม: การบริการส่วนหน้า

สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง: สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ระดับคำศัพท์และสถานการณ์สนทนา: HSK 2-3

จุดประสงค์: 1) สามารถออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามการออกเสียงในระบบสัทอักษรจีน 2) ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตรงตามสถานการณ์

สาระการเรียนรู้: เรียนรู้บทสนทนาเกี่ยวกับการกล่าวทักทายส่วนหน้า เช่น

A: 您好，您有预定吗？

B: 我没有预定，今天有房间吗？

A: 有的，您需要什么房间？

B: 一间单人房，多少钱？

A: 这是价格表，请您先看一下。

B: 好的，我要一间单人房，住两晚。

A: 好的，这是您的房卡。

B: 谢谢！

A: 谢谢您，祝您入住愉快！

生词：预定、房间、单人房、价格表、房卡、祝、愉快。

语言点：祝、间（量词）、这是。

แนวทางการจัดกิจกรรม: 1) ครูผู้สอนสอนอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบริการส่วนหน้า และฝึกการออกเสียงคำศัพท์ 2) ครูยกตัวอย่างโดยการจำลองสถานการณ์และแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำศัพท์ใน การบริการส่วนหน้า

ประเภทกิจกรรม: การบริการและการท่องเที่ยว

หน้า 3) ให้นักเรียนจับคู่กันและฝึกสนทนาการบริการส่วนหน้าแล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตการณ์

สิ่งที่ผู้เรียนจะได้รับ: 1) นักเรียนออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามระบบการออกเสียงของสัทอักษรจีน 2) นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตรงตามสถานการณ์

เวลาและจำนวนผู้เรียน: 100 นาที ผู้เรียน 30 – 35 คน

เอกสารประกอบ: ใบความรู้เกี่ยวกับบทสนทนาการบริการส่วนหน้า

รูปแบบการวัดและประเมินผล: แบบสังเกตการณ์ (ออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามการออกเสียงในระบบสัทอักษรจีน ความถูกต้องแม่นยำในทักษะการสื่อสารความสำเร็จในการถ่ายทอดทางภาษา)

อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม: บัตรคำ/ภาพประกอบ/วีดิทัศน์ขนาดสั้น

4) จุดเด่นและจุดบกพร่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการประชุมระดมความคิดการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า มีจุดเด่นและจุดบกพร่อง ดังนี้

4.1) จุดเด่นของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4.1.1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีจุดประสงค์ เป้าหมาย และสาระการเรียนรู้ที่ชัดเจนสอดคล้องกับหลักสูตรและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

4.1.2) สาระการเรียนรู้ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความหลากหลาย ครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความต้องการในปัจจุบัน เป็นเนื้อหาที่ทันสมัยและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ มีเอกสารประกอบการทำกิจกรรมที่จัดทำเสริมเป็นภาคผนวกให้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ตามบริบทของโรงเรียนและระดับความรู้ของผู้เรียน

4.1.3) ระดับคำศัพท์และสถานการณ์สนทนาเป็นไปตามหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ที่เป็นมาตรฐานสากลผู้เรียนและผู้สอนสามารถประเมินระดับความรู้ตนเองได้อย่างชัดเจนและเอื้ออำนวยให้แก่ผู้เรียนในการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบวัดระดับภาษาจีน HSK

4.1.4) กิจกรรมเสริมหลักสูตรสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ที่เน้นการนำภาษาจีนมาประยุกต์ใช้กับงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ อีกทั้งเป็นการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยเน้นบูรณาการภาษาจีนร่วมกับศาสตร์ความรู้ด้านอื่น ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวงความรู้ที่กว้างและหลากหลายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่มีเพียงการเน้นทักษะภาษาและวัฒนธรรมจีน

4.2) จุดบพร่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4.2.1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรยังไม่ครอบคลุมถึงระดับประถมศึกษา ซึ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นเนื้อหาสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาจีนระดับพื้นฐานหรือเทียบเท่ากับการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK 1-2 ทั้งโครงสร้าง วงคำศัพท์ หลักภาษาและสถานการณ์การสื่อสาร และเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาอาจไม่สอดคล้องกับช่วงอายุ ระดับความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นข้อบพร่องหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4.2.2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นสำหรับการจัดการเรียนการสอนในภาวะปกติ เอกสารและสื่อประกอบการสอนพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการการจัดกิจกรรมใน-นอกชั้นเรียนสำหรับสภาวะปกติ แต่จากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 (COVID-19) ส่งผลให้เอกสารและสื่อประกอบการสอนที่พัฒนาขึ้นอาจนำไปใช้ได้ไม่สะดวกมากนัก ควรต้องมี

การพัฒนาเอกสารและสื่อประกอบการทำกิจกรรมเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์
เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นตามความต้องการของ
ผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ ที่ต้องการนำกิจกรรมเสริม
หลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมใน-นอกชั้นเรียนและกิจกรรมค่าย
ภาษาจีนตามลักษณะวิชาภาษาจีนหรือระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนใน
สถานศึกษาของตน โดยมีการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรจำนวน 10
ประเภท รวม 50 กิจกรรมย่อยซึ่งมีการปรับเปลี่ยนประเภทของกิจกรรม 2
ประเภท คือ 1) เศรษฐกิจพอเพียงเป็นการสอบวัดระดับภาษาจีน และ 2)
ค่านิยม 12 ประการเป็นการประกอบอาชีพให้สอดคล้องความต้องการใน
ปัจจุบัน ซึ่งโครงสร้างของกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 ประเภท
หลักคือ 1) ทักษะและการสื่อสาร 2) ภาษาจีนและการประกอบอาชีพ และ
3) วัฒนธรรมและสังคม ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสะท้อนถึง
เอกลักษณ์ของการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ที่เน้นการนำ
ภาษาจีนมาประยุกต์ใช้กับงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้

นอกจากนี้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับหลักสูตร
และมาตรฐานระดับชาติและระดับสากลเพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถ
บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับ
การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้ได้ราบรื่นมากยิ่งขึ้น และ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรได้พัฒนาสาระการเรียนรู้และข้อมูลด้านต่าง ๆ ให้มี
ความละเอียด สมบูรณ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

จุดเด่นของกิจกรรมเสริมหลักสูตร 1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีจุดประสงค์ เป้าหมายและสาระการเรียนรู้ที่ชัดเจนสอดคล้องกับหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและระดับสากล 2) สาระการเรียนรู้ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความหลากหลาย ครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความต้องการในปัจจุบัน 3) ระดับคำศัพท์และสถานการณ์สนทนาเป็นไปตามหลักสูตรการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ที่เป็นมาตรฐานสากลเอื้ออำนวยให้แก่ผู้เรียนในการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบวัดระดับภาษาจีน HSK และ 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตรสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ที่เน้นการนำภาษาจีนมาประยุกต์ใช้กับงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้

จุดบกพร่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตร 1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรยังไม่ครอบคลุมถึงระดับประถมศึกษาซึ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นเนื้อหาสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาจีนระดับพื้นฐานหรือเทียบเท่ากับการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK 1-2 อาจไม่สอดคล้องกับช่วงอายุ ระดับความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนระดับประถมศึกษา และ 2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นสำหรับการจัดการเรียนการสอนในภาวะปกติ จากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 (COVID-19) ส่งผลให้กิจกรรมและเอกสารที่พัฒนาขึ้นมีข้อจำกัดในการนำไปประยุกต์ใช้

อภิปรายผลการวิจัย

กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการออกแบบและพัฒนาให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน มีความสมบูรณ์ของเนื้อหาและทันสมัยสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความสนใจของนักศึกษาต่อกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียนวิชาภาษาจีน และการศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภูมิภาคภาคใต้

ของพิชัย แก้วบุตร (2563ก) ที่ควรมีการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประยุกต์ใช้กับวิชาภาษาจีนในลักษณะต่าง ๆ เช่น วิชาแผนวิชาเลือกเสรี วิชาเพิ่มเติมหรือกิจกรรมชุมนุม ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นกิจกรรมใน-นอกชั้นเรียนได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่ต่างกัน นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรมคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมการใช้วัฒนธรรมเป็นสื่อกลางในการบริการองค์ความรู้ทางภาษา ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดและผลการวิจัยของ Chang (2009) Wang (2014) และ Zhang (2014) และการนำเอาภาษาจีนมาบูรณาการกับองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นแนวคิด ภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ “ภาษาจีน +” ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีแรงจูงใจเชิงประโยชน์ในการเรียนภาษาจีนปัจจุบัน สามารถสะท้อนให้ผู้เรียนเห็นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ จากการเรียนภาษาจีนและนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ โดยการบูรณาการภาษาจีนกับศาสตร์ความรู้อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1) กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรมีการขยายวงกว้างไปถึงระดับประถมศึกษา เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการเรียนรู้และเป็นการสร้างทัศนคติที่ดี และส่งเสริมความสนใจให้กับผู้เรียนภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ 2) การนำใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัด สพฐ. แล้ว ควรส่งเสริมให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอื่น ๆ สามารถนำไปปรับใช้กับสถานศึกษาของตน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคภาคใต้ที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป และ 3) ควรมีการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมกับความเปลี่ยนแปลง ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์หรือห้องเรียนผสมผสานในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนเงินรายได้มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2564 รหัสโครงการ ICS6403037S

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จ้ำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนธัชการพิมพ์.

พิชัย แก้วบุตร. (2563ก). การศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ภูมิภาคภาคใต้. *วารสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 10(2), 94-119. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jis/article/view/248443>

พิชัย แก้วบุตร. (2563ข). *การศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ภูมิภาคภาคใต้* (รายงานการวิจัย). สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.

พิชัย แก้วบุตร. (2563ข). ความสนใจของนักศึกษาต่อกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียนวิชาภาษาจีน: กรณีศึกษานักศึกษาวิชาภาษาจีน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี. *วารสาร
ศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์)*, 12(23), 27-38.

[https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swurd/article /view/
244100](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swurd/article/view/244100)

พิชัย แก้วบุตร. (2564ก). การวิเคราะห์หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายสำหรับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ภูมิภาคภาคใต้.
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 17(1), 59-77.

[https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pkrujo/article/view/
/241992](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pkrujo/article/view/241992)

พิชัย แก้วบุตร. (2564ข). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดรัฐบาล ภูมิภาคภาคใต้. *วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*,
13(1), 59-83.

[https://e-journal.sru.ac.th/index.php/jhsc/article
/view/1144](https://e-journal.sru.ac.th/index.php/jhsc/article/view/1144)

โรบินสัน เคน. (2559). *โรงเรียนบันดาลใจ (วิทยา ปิตชามุก, ผู้แปล).*
กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส พับลิชชิง เฮาส์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนา
การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา.*
กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

Chang, J. (2009). *Chinese Vocabulary Culture*. Beijing: Beijing
Language University Press. (In Chinese)

- Wang, X. (2014). On the Cultural Activities in the Context of International Chinese Language Education. *Journal of Yunnan Normal University*, 12(5), 1-5. (In Chinese)
- Zhang, H. (2014). Reflections on the cultural activities organized by Confucius Institutes. *Journal of Yunnan Normal University*, 12(5), 6-12. (In Chinese)